

معرفی شاعر

احمد ضیای رفعت، شاعر فارسی‌زبان و خوش قریحهٔ افغانستانی است که در سال ۱۳۴۵ در شهر هرات به دنیا آمده است. پیش از شروع آموزش رسمی، کمتر از شش سال داشت که آموزش‌های دینی را آغاز کرد و در همان کودکی با زبان جادویی حافظ و سعدی آشنا شد. در اوان جوانی با تنی چند از نوخاستگان شعر و ادب، انجمنی ادبی را تأسیس نمود که بسیار مورد توجه قرار گرفت.

از پانزده سالگی شعر سرود. بعد از اتمام تحصیل به ایران مهاجرت کرد اما پس از دو سال بنا به دلایلی به کابل بازگشت. نخستین مجموعهٔ شعری او در سال ۱۳۶۹ از سوی انجمن نویسندگان افغانستان منتشر شد. در سال ۱۳۷۸ به ریاست انجمن ادبی هرات منسوب شد و موفق به برگزاری محافل شعری و سرانجام، تأسیس «کانون نویسندگان جوان» گردید. اهمیت این فعالیت‌های جدی ادبی زمانی مشخص می‌شود که بدانیم در زمان حاکمیت طالبان زدهٔ افغانستان هیچ نشریه و نهاد و انجمن ادبی و علمی غیردولتی اجازهٔ فعالیت نداشت.

احمد ضیا در سال ۱۳۷۹ بار دیگر به ایران آمد و در اقدامی مشترک با محمد کاظم کاظمی، محمدالله افضلی و ابوطالب مظفری، «اتحادیهٔ فرهنگیان

افغانستان» را با کمک مالی دولت اسلامی افغانستان تأسیس کرد. این اتحادیه در مدت کمی توانست در بخش‌های شعر، داستان، نقد ادبی، خوشنویسی، نقاشی و موسیقی فعالیت‌های چشمگیری داشته باشد.

از احمد ضیا که در حال حاضر استاد دانشگاه کابل است، تا کنون هشت مجموعه شعر با عنوان‌های: فریاد ناشنیده؛ همان یوسف همان بازار؛ کنار خیابان؛ شعری کوچک، دردی بزرگ؛ کاروان سوی هری؛ بن‌بست؛ اشتباه مشترک؛ و رفتن رسیدن نیست به چاپ رسیده است. اینک مجموعه «همرنگ خودت باش»، نهمین اثر اوست که برای نشر در ایران به انتشارات خردگان سپرده شده است.